

Analysis of concluding traditional transactions of civil law in the form of meta- Contract

Mohammad Rashidi¹ Akbar Bashiri² Abasat pormohammad³.

Recieved:24/2/2025

Accepted:16/5/2025

Abstract

technical-legal nature With the emergence of the meta-contractual structure with a the definite contracts of the third chapter of the second part of the Iranian Civil Code are a good laboratory to validate the meta-contract. the current research has analyzed all the fixed contracts of the civil law with the assumption of conclusion in an meta-contractual manner and revealed the advantages of this structure compared to traditional contracts. The main purpose is to identify the characteristics of the meta-contractual as an inevitable substitute for traditional contracts. Because the development of computer science of traditional do not allow the continuation of the exploitation of the former methods. Also, a library method was used to collect information and they were analyzed by analogy and induction. to justify the causes and obstacles of meta-contractual substitution. the research shows that government investment in technical infrastructure is necessary for the exploitation of the meta-contractua, and in the field of legislation. As a result it is possible to imagine meta-contracts with the number of traditional fixed-term contracts. Only a few of them do not have the ability to enter into an meta-contract. With the transformation of the legal-social variables, the inaccuracy of their transportation .will be removed

.law nature, fixed contracts, variables ,Keywords: meta-contract, technical nature

1- Ph.D Student in Private Law, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran. 0000-0002-8690-120x

Email: dr.rashidi54@gmail.com

2- Assistant Professor, Department of Law, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh. Iran.0000-0002-5262-9172(corresponding author)

Email:dr.akbar.bashiri@gmail.com

3- Assistant Professor. Department of Law. Maragheh Branch. Islamic Azad University. Maragheh.

Iran.0000-0002-8044-3594

Email:abasat_pormohammad@iau-maragheh.ac.ir



تحلیل انعقاد معاملات سنتی قانون مدنی در سازه فراقرداد

^۱ محمد رشیدی، ^۲ اکبر بشیری، ^۳ اباست پورمحمد.

تاریخ ارسال: ۱۴۰۳/۱۲/۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۲/۲۶

چکیده

با ظهور سازه فراقرداد با ماهیت فنی- حقوقی، عقود معینه باب سوم از قسمت دوم قانون مدنی ایران، آزمایشگاه مطلوبی جهت سنجش اعتبار فراقرداد است. تحقیق حاضر تمامی عقود معینه قانون مدنی را با فرض انعقاد به شیوه فراقردادای تجزیه و تحلیل کرده است. هدف اصلی تحقیق، شناساندن فراقرداد و شناسائی ویژگی های آن مبتنی بر پیشرفت های عرصه علوم کامپیوتری با مؤلفه های پنجگانه با نام اختصاری «کابها» برگرفته از عناوین ۱. کامپیوترهای فوق پیشرفته ۲. اینترنت پرسرعت (کوانتومی) ۳. فناوری بلاک چین ۴. هوش مصنوعی استدلالی ۵. ارتباطات مخابراتی، بعنوان جانشین ناگزیر آینده قراردادهای سنتی است. زیرا توسعه علوم کامپیوتری و جایگزینی اقدامات سنتی در عرصه حقوق قراردادها با شیوه های الکترونیکی، استمرار بهره برداری از شیوه های برمی تابد. همچنین سابق را به روش اکتشافی و تحقیق کتابخانه ای برای جمع آوری اطلاعات استفاده شده است. و ضمن توصیف ماهیت داده ها، به روش کیفی مورد تجزیه و تحلیل واقع شده اند. و با قیاس و استقراء سعی در توجیه موجبات و موانع جانشینی فراقرداد بعمل آمده است. یافته های تحقیق نشان می دهد سرمایه گذاری دولتها در خصوص زیرساخت های فنی برای بهره برداری از فراقرداد ضروری است. و درحوزه تقنین نیز جدیت دولتها را می طلبد. نتیجتاً، به تعداد عقود معینه سنتی می توان فراقرداد را تصور کرد. ولی تنها تعداد محدودی قابلیت انعقاد به شیوه فراقرداد را ندارند. که با دگرگونی متغیرها حقوقی- اجتماعی به مرور زمان سلب صحت حمل آنها برداشته می شود.

واژگان کلیدی: فراقرداد، ماهیت فنی، ماهیت حقوقی، عقود معینه، متغیرها.

۱- دانشجوی دکتری، حقوق خصوصی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

Iran. 0000-0002-8690-120x
email: dr.rashidi54@gmail.com

۲- استادیار، گروه حقوق، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران (نویسنده مسئول)

Iran.0000-0002-5262-9172

۳- استادیار، گروه حقوق، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

باب سوم از قسمت دوم قانون مدنی راجع به عقود معینه است. و مواد ۳۳۸ الی ۸۶۰ قانون مدنی به آنها اختصاص دارد. درحقوق وقانون مولفه‌های ماهوی و شکلی قرارداد از زمان تشکیل، انتشارآثار و اجرای آن مورد امعان نظر بوده است. بطوریکه این مولفات از دیرباز درجوار هم‌دیگر به سازگاری حقوقی رسیده اند. و راجع به آنها به حدکفایت قلم فرسائی شده است. آنچه در نظر اول تاکنون مورد مباحثه واقع نشده است تبیین اعمال حقوقی با سازه فراقرداد است. تشکیل معاملات غیرمعوض با سازه فراقرداد متشکل از فناوری‌های پیشرفته بلاک‌چین وهوش مصنوعی قوی ساده‌تر صورت می‌گیرد. اگرچه درعقود معوض قصد طرفین ضروری است. اما درعقد غیر معوض معامل بدون دریافت عوض مبادرت به تحویل معوض می‌کند. لذا انعقاد آن دربستر بلاک‌چین و هوش مصنوعی راحتی و مسامحه بیشتری درتعادل ارزش عوضین دارد. برنامه‌های پیچیده و سخت افزارهای فوق پیشرفته مبتنی برهوش مصنوعی استدلالی و تلافی ایده نوین متفکران حقوقی برای ایجاد قراردادهای نوین موجب شد تا با تلفیق علوم تجربی و حقوق ضمن ارتقاء سطح کیفی قراردادها و رفع نواقص آنها همگام با گسترش روابط انسانی توسعه روابط حقوقی هم به بار بنشیند. همانگونه این پیشرفت ها علم پزشکی را به حد اعلا رساند. به تدریج درعلم حقوق نیزآثار منیف خود را به یادگار می‌گذارد. یکی ازمصادیق این آثار ساخت سازه «فراقرداد» است.^۱ انتخاب این عبارت به دلیل شائیت استعلائی آن بر اسلاف خویش است. چراکه با داشتن مولفه‌های پنجگانه با نام اختصاری «کابها» برگرفته ازعناوین ۱. کامپیوتر ۲. اینترنت ۳. بلاک‌چین ۴. هوش مصنوعی استدلالی ۵. ارتباطات مخایراتی، ازحیث تشکیل وکاربرد درسطح فراتری ازقراردادهای سنتی (کاغذی والکترونیکی) وحتى قراردادهوشمند قرار دارد. زیرا قرارداد هوشمند ازهوش مصنوعی دستورالعملی بهره می‌گیرد. درحالیکه، فراقرداد از هوش مصنوعی استنتاجی مشابه شبکه نرونی انسانی بهره می برد. هدف تحقیق انعقاد معاملات عقود معینه درقالب فراقرداد است. تا ضمن تحلیل ومقایسه امکان یاعدم امکان انعقاد آنها به شیوه فراقردادی بررسی گردد. بطوریکه از ترکیبات اضافی «عقد قراردادی» و «عقد فراقردادی» برای نشان دادن قابلیت یا عدم قابلیت هرکدام از عقود مطروحه استفاده شده است. بنابراین، باروش اکتشافی ضمن جمع آوری اطلاعات ازکتب و مقالات، سوابقی از پیشینه تحقیق یافت نشد. تنها درکتاب «قراردادهای هوشمند؛ مطالعه تطبیقی حقوق ایران و امریکا»^۲ به مباحث قراردادهای هوشمند اشاره شده است. وهیچگونه مطالبی درخصوص عنوان پژوهش جلب نظر نمی‌کرد. درحالیکه پژوهش حاضر قائل به تمایز قرارداد هوشمند با فراقرداد است. همچنین، درلایه‌لای تحلیل‌ها با روش استدلالی از متغیرهای وابسته ومستقل جدید رونمائی کرده وآثارحاصله را برمتغیرهای سابق نمایان می‌کند. مآلآ این سوالات مطرح می‌شود. آیا به تعداد عقودمعینه سنتی، فراقرداد منعقد می‌گردد؟ تغییرات عقود معینه درقالب فراقرداد چگونه روی می‌دهد؟ چرا استفاده و بهره برداری از فراقرداد ضروری است؟ نتایج حاصل از این تغییرات چیست؟ به ترتیب پاسخ ها اینگونه اند: فرضیه تحقیق برگرفته از اطلاعات و یافته‌های قبلی نشان می‌دهد. ماهیت سازه فراقرداد مبتنی

۱- محمد رشیدی و دیگران «حقوق فراقرداد در فضای سایبری بارویکرده‌های بنیادین شخص مجازی»، چهارمین کنفرانس ملی پدافند سایبری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه. سال ۱۴۰۲، ص ۴

۲- ر.ک: ناصر، مهدی، قراردادهای هوشمند(مطالعه تطبیقی حقوق ایران وآمریکا)، انتشارات مجد، تهران، چاپ دوم، سال ۱۴۰۳

بر مولفه‌های پنجگانه و متغیرهای نوین قابلیت انعقاد بیشتر عقود معینه در قانون مدنی را در کیفیت و قطعیت بالاتری فراهم می‌آورد. و دلیل عدم انطباق و سازگاری، ناشی از عدم همراهی بافت حقوقی قرارداد سنتی است. این تحقیق به دلیل انطباق کامل از مقایسه بیع قراردادی با بیع فراقاردادی ساکت است. و مابقی عقود معینه بررسی شده‌اند. باروش توصیفی تطبیق و مقایسه دو پدیده صورت می‌گیرد. رابطه حقوقی عقود معینه و فراقارداد بیان می‌شود. و با بکارگیری تحلیل داده‌های کیفی روابط علی و همبستگی متغیرها کشف می‌گردد. بنابراین، یکی از اهداف پژوهش، توصیف واقعی ویژگی‌های فراقارداد در مقایسه با قرارداد است. چرایی موضوع تحقیق بر این قضیه استوار است که آینده پژوهی حقوق قراردادها با گسترش فناوری علوم تجربی و ظهور فراقارداد به شدت دگرگون می‌شود. و چون هوش مصنوعی استدلالی (نه دستورات عملی) مفروض و هسته اصلی پژوهش است. لاجرم جانشینی فراقارداد به جای قرارداد های سنتی (کاغذی و الکترونیکی) اجتناب ناپذیر است. نتیجتاً با بررسی عقود قانون مدنی بسیاری از آنها قابلیت انعقاد به شیوه فراقاردادی را دارند. و معدودی از آنها فاقد این قابلیت می باشند.

بیع شرط و فراقارداد

عقد از حیث موضوع به دو قسمت عقد معوض و غیرمعوض تقسیم می‌شود. در عقد معوض، عوضین به سه صورت قابل تصور است. ۱- هر دو مال اند. ۲- هر دو تعهداند. ۳- یکی مال و دیگری تعهد است. ۱- مستفاد از ماده ۴۵۸ قانون مدنی هرگاه فروشنده در مدت معینی تمام مثل ثمن را به خریدار عودت نماید خیار فسخ معامله را نسبت به تمام مبیع داشته باشد. با بررسی این موضوع در فراقارداد به دلیل تناظری بودن اجرای مفاد قرارداد و با انعطاف شاخص‌های موجود در تعیین نوع شروط دوگزینه قابل اشاره اند: الف- مسدودیت حساب خریدار به میزان ثمن معامله قبل از پرداخت به فروشنده توسط هوش مصنوعی ب- مسدودیت حساب فروشنده پس از پرداخت ثمن و انتقال مبیع توسط هوش مصنوعی، بطوریکه خریدار از مبیع استفاده کند. اما فروشنده نتواند ثمن را برداشت نماید. این شیوه خُسران فروشنده را فراهم می‌آورد. زیرا با انقضای مهلت، امکان دارد خریدار تعمداً مبیع را بازنگرداند. و فروشنده نتواند به شرط استرداد ثمن در موعد مقرر پای بند بوده و از ثمن معامله استفاده نماید. در صورتیکه با انقضای مهلت شرط، خریدار مبیع را اعاده ندهد بطور خودکار ثمن مسدوده رفع توقیف گردیده و فروشنده آن را برداشت می‌نماید. در این حالت تملیک واقعی صورت می‌پذیرد. چراکه تا آن لحظه خریدار احساس می‌کند و امی باخذ وثیقه‌عینی به فروشنده پرداخت کرده است. حال سوال این است. تکلیف مدتی که فروشنده بعلت مسدودیت حساب استیفای ثمن نکرده چیست؟ در پاسخ بایستی گفت: در صورت تحقق فرض، فروشنده برای کسری ارزش ثمن در زمان تورم و جبران منافع ممکن الحصول به خریدار رجوع می‌کند. البته شرط عدم مسدودیت ثمن برای فروشنده در فراقارداد وجود دارد. زیرا نیاز فروشنده به ثمن برای خریدار حق عینی تبعی ایجاد می‌کند. و شرط استرداد ثمن بعد از انقضای مدت، به قلب ماهیت بیع به رهن می‌انجامد. و ناتوانی فروشنده در استرداد مبیع، تملیک متزلزل را به مستقر تبدیل می‌گرداند. بنابراین، بیع شرط با معاملات با حق استرداد در مواد ۴۷ و ۴۸ قانون ثبت قابل مقایسه نیست. زیرا اهداف معامله با شرط استرداد پرداخت وام است. در حالیکه انتقال در بیع شرط، به دلیل وجود شرط، دارای مانعیت

می‌شود. وگرنه از بین اجزای علت تامه (سبب، مقتضی، شرط، عدم مانع) تنها وجود مانع، سبب تزلزل عقد درفاصله انعقاد تا حلول شرط می‌گردد. نتیجتاً بیع شرط می‌تواند به شیوه فراقرداد منعقد شود.

معاوضه و فراقرداد

نفوذ فراقرداد بعنوان طریق پیشرفته انعقاد قرارداد با ویژگی‌های خاص خود درسطح ملی و بین المللی امکان انعقاد اکثریت ۲۲ نوع قرارداد موجود درقانون مدنی را درسطح کیفی و قطعی بالاتری فراهم می‌آورد. و چنانچه مطابق مواد ۱۸۳ و ۱۹۰ ق.م.ت.شکیل و اعتبار آن احراز گردد. بیشتر عقود مذکور را دربرمی‌گیرد. اما تعریف معاوضه از ماده ۶۶۴ قانون مدنی: «معاوضه عقدی است که به موجب آن یکی ازطرفین مالی می‌دهد به عوض مال دیگرکه ازطرف دیگر اخذ می‌کند. بدون ملاحظه اینکه یکی ازعوضین مبیع و دیگری ثمن باشد» بنابراین، معیار تمیزبیع از معاوضه قصد مشترک متعاملین ازثمن است. درمعاوضه اگر یکی ازعوضین یا هر دو «عین، منفعت یا حق» باشد. پذیرش این تبادل درقراردادهای سنتی آسان است. درفراقرداد ثمن بصورت عین، منفعت یا حق نیست. و در قالب ارزهای دیجیتالی است. بنابراین، ضرورت دارد متعاقدين معاوضه را به دو عقد بیع تفکیک نمایند. نتیجتاً، به دلیل وجود ارزشگذاری شده^۱ و اجبارفنی متعاقدين به انتقال ثمن دیجیتالی در بستر بلاک‌چین با مدیریت هوش مصنوعی استدلالی بدون دخالت بانک و موسسات مالی واسطه و بدون نیازه جذب اعتماد همدیگر، امکان تشکیل عقد معاوضه فراقردادای وجود ندارد.^۲

اجاره و فراقرداد

مطابق ماده ۶۶۶ قانون مدنی دراجاره مستاجر مالک منافع می‌شود. بنابراین، واژه اجاره دراجاره اشیاء (ماده ۶۶۸ ق.م.) و اجاره حیوان (ماده ۵۰۷ ق.م.) و اجاره انسان (ماده ۵۱۲ ق.م.) مشترک معنوی است.^۳ دراجاره علاوه بررعایت مواد ۱۸۳ و ۱۹۰ قانون مدنی، ویژگیهای الحاقی ازجمله ۱. تعیین مدت، ۲. قدرت برتسلیم، ۳. قابلیت بقاعین مساجره برای تامین استفاده مطلوب لازم است. در اجاره حیوانات تعیین منفعت با شاخص مدت یا مسافت سنجیده می‌شود. دراجاره اشخاص تعیین مدت موضوع می‌شود. پس، دراجارات تعیین مدت ضروری است. بنابراین، هر سه عقد قابلیت انعقاد فراقردادای را دارند. باین تاکیدکه ثمن بایستی از طریق ارزهای دیجیتالی تامین گردد. چنانچه انعقاد اجارات بصورت قرارداد سنتی باشد در صورت تنازع به دادگاه مراجعه می‌شود. درحالیکه در فراقرداد این فرآیند حذف می‌گردد. و تنازعات بصورت برخط مرتفع می‌شود.^۴ مثل اعاده هوشمندانه ثمن کالای مرجوعه به حساب خریدار بوسیله شرکت پخش دیجی کالا در ایران، نحوه پرداخت ثمن بصورت تراضی در فراقرداد متناسب با فعالیت ساعتی،

۱- کاتوزیان، ناصر، قانون مدنی درنظم حقوقی کنونی، انتشارات بنیاد حقوقی میزان، تهران، چاپ شانزدهم، سال ۱۳۸۶، ص ۲۳۴

2- crypto currency

3- Bitcoin Glossary. (2018). Annual National Seminar. Available at www.usssc.gov. (last visited 1402/08/08)

۴- رحیم محمدی ایلامی، و دیگران، اصول فقه دانشگاهی، انتشارات کتاب‌آوا، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۹۶، ص ۳۰

5- Online Dispute Resolution(ODR)

روزانه یا ماهیانه قابل تنظیم است. و پرداخت بصورت خودکار انجام می‌گردد.

مزارعه و فراقرداد

ارزنجائیکه مطابق مواد ۵۱۸ و ۵۱۹ قانون مدنی ایران حصه مشاعی مالک و عامل به صورت کسری ربع یا ثلث یا نصف و غیره (حصه مشاعی کسری) معین می‌گردد. از ابتدای مزارعه فراقرداد^۱ منافع مثنی و مثل مثنی مشخص نمی‌باشد. و تعیین اصالت شاخص‌های هر کدام منوط به حلول مثنی است. و تا آن موقع، حصه مشاعی بعنوان مثنی، قابلیت ارزش‌گذاری نخواهد داشت. در واقع مزارعه شبیه بیع کالی به کالی^۲ و از شمول بیع مشروط است. مطابق ماده ۵۱۸ ق.م ایران متعلق مزارعه بایستی زمین برای زراعت باشد. آورنده زمین را مالک و شخص فاعل روی زمین را عامل می‌نامند. متعلق مزارعه همیشه منافع حاصل از عین است. و خود منافع بعد از انتزاع از عین، می‌تواند بصورت عین (میوه‌های درخت) باشد. و چون تلف سماوی و زمینی محصولات امری محتمل الصدور است. اساساً نمی‌توان راجع به تقسیم کسری از حصه بعنوان یکی از ارکان مضاربه تا حصول نتیجه کامل سخن گفت. بنابراین، نوعی تعلیق غایی منشاء ایجاد می‌شود. همانگونه، پرداخت مثنی بوسیله ارز دیجیتال قابل انتقال است. تعیین کسر مشاع منفعت معادل ارز دیجیتال به حساب مالک واریزی می‌شود. البته این اقدام در شرایطی است که عامل محصولات را از طریق قراردادهای سنتی بفروش برساند. در غیر این صورت، با همین شیوه می‌تواند به حساب مالک ارز دیجیتال را انتقال دهد. حال اگر مزارعه فراقرداد استفاده شود. هنگام فروش محصولات فراقرداد دیگری منعقد می‌شود. نتیجتاً، استفاده از فراقرداد در عقد مزارعه بلامانع می‌گردد.

مساقات و فراقرداد

مستفاد از ماده ۵۴۳ قانون مدنی ایران، تقسیم کسری حصه مشاعی از ثمره درخت ارتباط مستقیمی با درختان مثنی با قابلیت منافع منفصل دارد. ارزنجائیکه در زمان انعقاد عقد حصول نتیجه معلق است. طرفین در منشاء عقد، تعلیق را پذیرفته‌اند. اگرچه ظن ایجاد ثمره خطور کرده و موجبات حصول نتیجه عقد را در تعلیق زمانی قرارداد داده است. بنابراین، چنانچه مساقات فراقرداد^۱ منعقد شود معادل ریالی حصه مشاعی بصورت ارز دیجیتال با تناظر شروط فراقرداد^۲ قابل پرداخت است. در نتیجه، انعقاد مساقات فراقرداد^۱ با مانع شکلی و ماهوی رو به رو نیست.

مضاربه و فراقرداد

با وصف تعریف مضاربه در ماده ۵۴۶ قانون مدنی ایران، مضاربه نوعی شرکت مدنی متعلقه از سرمایه و کار برای تحصیل سود تدریجی است. فراقرداد می‌تواند مضاربه را پوشش داده و تحصیل چنین سودی را مهیا نماید. و پس از کارشناسی معادل ارز دیجیتال پرداخت شود. در صورت وقوع مضاربه فراقرداد^۱ و تحقق عایداتی از معامله با ثالث، انعقاد فراقرداد ثانویه مشکلی بوجود نمی‌آورد. و مثنی دیجیتال^۲ وصولی از طریق فراقرداد اولیه به مالک منتقل می‌گردد.

۱- بیع کالی به کالی همان بیع نسبه به نسبه است. شهید اول و شهید ثانی به دلیل جهل مقدار مبیع که در مقابل مثنی قرار می‌گیرد. آن را باطل می‌دانند.

۲- مجموعه قانون مدنی، ریاست جمهوری، معاونت حقوقی و امور مجلس، تهران، سال ۱۳۸۴، ص ۱۹۱

ماده ۵۶۵ قانون مدنی در تعریف جعاله آورده است: «جعاله تعهدی است جایز و مادامیکه عمل به اتمام نرسیده است هر یک از طرفین می‌توانند رجوع نمایند.» به بیان دیگر، الزام به اجرت معین در مقابل عملی معین به شخص معین یا غیر معین را جعاله می‌گویند. تاکنون ساختمان قرارداد سنتی پاسخگوی جعاله بوده است. اما آیا جعاله فراقراردادی منعقد می‌شود؟ بایستی بر مبنای جعاله خاص و عام قائل به تفصیل شد. الف- فراقرارداد و جعاله خاص: بنابه تعریف فراقرارداد شروط متعاقدین بصورت کدهای باینزی توسط هوش مصنوعی به زبان ریاضی تبدیل می‌شود. در جعاله خاص عامل با داشتن شرایط اساسی قراردادهای در ماده ۱۹۰ قانون مدنی، بایستی ضمن مطالعه مفاد فراقرارداد نسبت به امضاء دیجیتالی اقدام نماید. فرض این است. کلیه شروط و اجزاء جعاله صحیح و قانونی است. بنابراین، جُعل از طریق ارزهای دیجیتالی به حساب عامل واریزی شود. و پرداخت پول نقدی میسر نیست. مگر طرفین خارج از قرارداد یا در شروط مندرجه به پرداخت غیر ارز دیجیتالی تراضی کرده باشند. تا در صورت عدم پرداخت به استناد ماده ۱۰ قانون مدنی بتوان الزام به پرداخت را از دادگاه درخواست نمود. به این دلیل در جعاله خاص فراقراردادی تعهدات با مفهوم تحلیلی- مصدری^۱ پیاده سازی می‌شوند. و مطابق ماده ۳۷۷ قانون مدنی جاعل و عامل دارای حق حبس نیز می‌باشند. ب- فراقرارداد و جعاله عام: در صورت انعقاد جعاله عام فراقراردادی به دلیل فقدان تشخیص عامل، فرید عام بدلی، مسئول انجام خواسته جاعل است. در جعاله عام به علت عدم شناسائی عامل، امکان جعاله فراقراردادی نیست. زیرا بایستی عامل قبول خود را با امضاء دیجیتالی ابراز نماید. از طرفی چون امکان شناسائی شخص عامل تا انجام ماموریت وجود ندارد. ماهیتاً شرایط امضاء جعاله فراقراردادی فراهم نمی‌باشد. بناچار جعاله فراقراردادی معلق محقق می‌گردد. و چنانچه فراقرارداد بدون تعیین زمان انجام عمل منعقد شود. به دلیل عدم ذکر غایت، همیشگی تلقی شده، و تعلیق ابدی را رقم می‌زند. از سوی دیگر، اگرچه جعاله ایقاع نیست. و فرض ایقاع بودن جعاله با میناو هدف تشکیل آن سازگاری ندارد. اما التزام به انجام عملی در برابر اجرت معلوم بعنوان جعاله فراقراردادی عام ماهیتاً نوعی ایقاع عملی به حساب می‌آید. مضافاً طبق ماده ۱۹ قانون عملیات بانکی بدون ربا بانک ها اجازه دارند از جعاله در نظام بانکداری استفاده نمایند. بعد از بیع و اجاره و شرکت پرکاربردترین عقد در نظام حقوقی ایران است. در عقد جعاله بانک عامل و مشتری جاعل است. و جُعل خود را بصورت اقساطی به بانک می‌پردازد. این ماده نشان می‌دهد شخص حقوقی می‌تواند عقد جعاله فراقراردادی منعقد نماید. نتیجتاً، جعاله فراقراردادی خاص قابل تحقق است. اما جعاله فراقراردادی عام قابل تحقق نیست.

شرکت و فراقرارداد

ماده ۵۷۱ قانون مدنی شرکت مالکیت مشاع را تعریف کرده و مقرر می‌دارد: «شرکت عبارت است از اجتماع مالکین متعدد در شی واحد به نحو اشاعه.» موضوع اشاعه شامل عین، منافع و حقوق است. و حقوق به دین، طلب و حقوق معنوی تقسیم می‌شود. اسباب اشاعه یک امر استثنائی محسوب می‌شود.

وبه موجب مواد ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ قانون مدنی از سه طریق ایجاد می‌گردد. ۱- ارث ۲- عقد ۳- امتزاج^۱ به دلیل ماهیت فنی فراقرداد و عقد شرکت، تحقق شرکت فراقرداری بیشتر است. بنابراین، شروط متناظر به زبان ریاضی تبدیل شده و فراقرداد را از طریق هوش مصنوعی حساس تر و دقیق ترمی سازد. در شرکت اختیاری با مزج ارادی مال امکان شرکت فراقرداری وجود دارد. اما با مزج قهری اموال (سهام الارث)، فرآیند انعقاد فراقرداد برای مستندسازی و اثبات حالت مشاع اهمیت پیدا می‌کند. در نتیجه، امکان انعقاد شرکت فراقرداری بصورت اختیاری و قهری وجود دارد. ویژگی قطعیت و دقت هوش مصنوعی و فناوری بلاک‌چین که مدیریت حقوقی و قانونی فراقرداد را به عهده دارند. اجازه توافقات مخالف اصول کلی حقوقی شرکارا نمی‌دهد. بنابراین اگرچه مراعات، پایه فراقرداد محسوب می‌شود. اما توافقات متعارض در آن انجام نمی‌گیرد. امتزاج مال به صورت ارادی و غیرارادی انجام می‌گیرد. قسمت ارادی قابلیت فراقرداری را دارد. و قسمت غیرارادی از موضوع بحث خارج است. البته امکان دارد. بعد از امتزاج قهری، طرفین یا مالکین جدید برای حفظ حقوق خود آن را در قالب سندی معتبر درآورند. تا خدشه‌ای به مالکیت مشاعی وارد نشود. اما در شرکت قهری بهره‌برداری از فراقرداد میسر نیست. شایان ذکر است. عدم بهره‌برداری از فراقرداد در حالت قهری نسبی است. چراکه شرکا می‌توانند ثبوت شرکت قهری را به منظور اثبات شرکت بصورت فراقرداری منعقد سازند.

شرکت مدنی و فراقرداد

در کتب فقهی شرکت مدنی از اسباب اشاعه است. در مذاهب فقهی تعریف شرکت اینگونه آمده است: «اجتماع در استحقاق و تصرف» شرکت در استحقاق یعنی شرکت در مالک که همان اشاعه است. و شرکت در تصرف همان عقد شرکت می‌باشد. عقد شرکت بر ابتدای این تعریف به پنج دسته تقسیم شده است. که عبارت اند از: ۱- شرکت عنان ۲- شرکت آبدان ۳- شرکت وجوه ۴- مضاربه ۵- شرکت مفاوضه؛^۲ در فقه حنفی و حنبلی شرکت عنان، ابدان و وجوه پذیرفته شده است. در فقه شافعی تنها شرکت عنان پذیرفته شده و شرکت ابدان و وجوه باطل است. علت بطلان از نظر فقه شافعی این است که تن، عمل و منافع مشارکین از هم دیگر متمایز است. و فواید هرکس به خود او اختصاص دارد. بنابراین، اگر حکم بطلان داده نشود. به نزاع و اختلاف در تعیین و تقدیر فواید منجر می‌شود. در فقه مالکی در صورت اتحاد صنعت و حرفه مجاز است. در فقه امامیه شرکت ابدان و وجوه باطل است. زیرا موضوع شرکت مجهول است. و باعث غرر می‌شود. زیرا اندازه عمل هر شخص مشخص نیست. و شرکت در سود و اجرت غیر واقعی می‌شود. و از طرف دیگر از نظر شرعی دلیلی بر درستی این شرکتها وجود ندارد.^۳ شرکت مضاربه در تمامی مذاهب مورد قبول و شرکت مفاوضه در بیشتر مذاهب باطل است. بدون شک در زمانهای قدیم اقدامات و تصمیمات اجتماعی تحت تاثیر افکار و ایده‌های شخصی مجتهد و شرایط مکانی و زمانی جامعه بوده است. جامعه پیشین از توسعه یافتگی و پیچیدگی‌های فناوری امروزی برخوردار نبوده است. در نتیجه،

۱- کاشانی، محمود، حقوق مدنی (قرارداد های ویژه)، انتشارات میزان، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۸۸، ص ۴۵

۲- عاشور، احمد عیسی، فقه آسان در مذهب امام شافعی، مترجم: محمود ابراهیمی، انتشارات احسان، تهران، چاپ ششم، سال ۱۳۸۶، صص ۳۹۸ و ۳۹۹

۳- امام خمینی، ترجمه تحریر الوسیله، انتشارات موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران، جلد اول، چاپ اول، سال ۱۳۸۵، مساله ۵، ص ۷۰۷

موضوعات معتنابه امروزی وجود نداشته است. تا لزوم توسعه حقوقی و ادله‌های مرتبط با مبنای شرع تدوین گردد. شرکت مفاوضه به نوعی بیمه مسئولیتها است. و شباهت زیادی با عقد بیمه امروزی دارد. بیمه‌گذار با پرداخت مبلغی مشخص درزمانهای معین برای امراحتمالی نامعلوم با بیمه‌گر عقد منعقد می‌کند. نتیجتاً، می‌توان تمام شرکتهای موصوف با خاستگاه فقهی را در قالب فراقرداد منعقد ساخت. زیرا ماهیت نوین فراقرداد، طرفین و اطراف آنها را از اجرای تضمینات و مقررات و ضرورت ثبت در دفاتر رسمی بی‌نیاز می‌کند. باین اوصاف، تناظری بودن مفاد شروط فراقردادی، تامین امنیت روانی طرفین را محقق می‌سازد. و طرفین بدون اینکه اختلافی در مفاد شرایط داشته باشند. عملاً ذهنیت ارجاع حل اختلاف احتمالی خود را به دادگاه صالحه ندارند.

ودیعه و فراقرداد

نام دیگر ودیعه، «امانت» است. زیرا ودیعه‌گیر یا مُستودَع همان امین است. مطابق ماده ۶۰۷ ق.م. ودیعه یعنی سپردن مال به دیگری بطور مجانی برای نگهداری است. در ودیعه قبض شرط صحت نیست. چون جوهر ودیعه اتخاذ نیابت برای نگهداری است. در ودیعه شرط عوض، مثل پاداش یا حق حفاظت اشکال ندارد. چون این شرط نقش فرعی دارد. ودیعه را به مبادله منفعت یا اجرت تبدیل نمی‌کند. گاراژ (سربسته) اتومبیل تابع عقد اجاره است. نه ودیعه، در صندوق امانت بانکها اختلاف شده که ودیعه است یا اجاره یا مخلوطی از آنها است؟ در پاسخ بایستی موضوع مال ودیعه از جهت مستودَع به دودسته تقسیم کرد: الف- ودیعه فراقردادی حقیقی: ۱. اموالی که از شخص حقیقی به شخص حقیقی دیگر سپرده می‌شود؛ به نظرمی‌رسد. با سپردن مال امانی به شخص حقیقی نیازی به فراقرداد نباشد. و به دلیل شیاع امر امانت‌گذاری درگستره جامعه و عدم امکان دسترسی تام افراد به کامپیوتر یا گوشی با قابلیت فناوری بلاک‌چین؛ روش سنتی کماکان مطلوب است. مگر طرفین مجهز به فناوری سازه فراقرداد باشند. ۲. اموالی که از شخص حقیقی به شخص حقوقی سپرده می‌شود: در این حالت داشتن فناوری سازه فراقرداد برای اشخاص حقوقی ضروری است. ب- ودیعه فراقردادی حقوقی: ۱. اموالی که از شخص حقوقی به حقیقی سپرده می‌شود: در این صورت اگر شخص حقیقی امکانات سازه فراقرداد را داشته باشد ودیعه فراقردادی منعقد می‌گردد. ۲. اموالی که از شخص حقوقی به شخص حقوقی دیگر سپرده می‌شود: به دلیل دسترسی به امکانات فراقرداد بهره‌برداری از آن لازم می‌شود. و بکارگیری فراقرداد بوسیله اشخاص حقوقی بیشتر از اشخاص حقیقی است.

عاریه و فراقرداد

طبق تعریف قانونی در ماده ۶۳۵ ق.م. عاریه به معنی، تحویل مال به دیگری برای انتفاع مجانی است. و مبنای حقوقی آن اذن و اباحه معیراست. برخلاف «حق انتفاع» ایجاد حق نمی‌کند. برای معیر مالکیت منافع کافی است. و ضرورتی به مالکیت عین نیست. این بدان معنی است که مستعیر می‌تواند معیرهم باشد. اتیان شرط عوض اشکال ندارد. و همین ضوابط و قواعد حقوقی را می‌توان به شکل فراقرداد آورد. و با بهره‌گیری از شروط فراقردادی با مبنای ریاضی قطعیت و استحکام و مسئولیت پذیری اطراف عقد را مسجل‌تر کرد. در نتیجه، عاریه فراقردادی قابل انعقاد است. چنانچه عاریه تنها به

منظور انتفاع مجانی باشد. ارز دیجیتال بعنوان ارکان فراقرداد معطل می‌ماند. بنابراین، هوش مصنوعی آن را ایقاع تلقی کرده و اجازه انعقاد نمی‌دهد. اما اگر ودیعه با اتیان شرط عوض آورده شود. امکان انعقاد ودیعه فراقرداد وجود دارد. وهوش مصنوعی عدم توازن عوض ومعوض را شناسائی کرده ومانع انعقاد می‌شود. بنابراین، دو حالت قابل تصور است. ۱. ضروری است برای انعقاد ودیعه فراقرداد اتیان شرط عوض به میزان انتفاع، متوازن گردد تا هوش مصنوعی آن را بعنوان غبن شناسائی نکند. ۲. ضروری است احکام وقوانین مقیس علیه به هوش مصنوعی با اصول و مبانی ودیعه سازگاری داشته باشد. تا تداخل مفاهیم ملی ودیعه در سطح فراملی با ایجاد قواعد حقوقی یکپارچه جهانی مرتفع گردد. در نتیجه، عاریه فراقرداد پس از قبول مستعیر مطابق با قوانین ملی و عاریه فراقرداد با شرط عوض متوازن در سطح فراملی امکان دارد. اما عاریه فراقرداد و عاریه فراقرداد با شرط عوض غیر متوازن در سطح فراملی به دلایل مذکور میسور نیست.

قرض و فراقرداد

طبق ماده ۶۴۸ قانون مدنی «قرض عقدی است که به موجب آن احد طرفین (مقرض) مقداری از مال خود را به طرف دیگر (مقترض) تملیک می‌کند. تا طرف مزبور مثل آن را از حیث مقدار، جنس، وصف به قرض دهنده استرداد نماید. و در صورت تعذر، قیمت یوم‌الرد را بپردازد.» نظر مشهور تملیک موضوع قرض را با قبض می‌داند. اما در قانون رضائی بودن قرض ترجیح دارد. ودلیلی بر اینکه قبض شرط صحت باشد وجود ندارد. شرط اجل طبق ماده ۶۵۱ قانون مدنی الزام آوراست. اما نظر مشهور آن را الزام آور نمی‌داند. طبق مواد ۲۳۱ قانون امور حسبی وماده ۴۲۱ قانون تجارت، مرگ و ورشکستگی وام‌گیرنده (مدیون) دیون او را حل می‌کند. با تحلیل ماده ۶۴۸ ق.م، مدت رد مال از ناحیه مقترض مشخص نشده است. اگر قید اجل در بازگرداندن جنبه لزوم به خود نگیرد. این تحلیل را تقویت می‌کند که تملیک موضوع قرض در قالب هبه، بیع یا صلح بوده است. بنابراین، ضروری است. بعد از عبارت «...از مال خود را...» عبارت «برای مدت معین» آورده شود. تا اهمیت زمان را نشان دهد. اگرچه در ماده ۶۵۱ ق.م عبارت «به شرط اجل» ذکر شده است. از لحن ماده شرط مرضی الطرفینی مستفاد می‌شود. در این صورت مبنای زمانی استرداد و رد مثل مجهول باقی می‌ماند. بهتر بود «اجل معین» در سیاق ماده ۶۴۸ ق.م مقارن تعریف عقد قرض ذکر می‌گردید. در خصوص بهره‌مندی از فراقرداد با ماهیت فناوری‌های بلاک‌چین وهوش مصنوعی به منظور مدیریت اراده طرفین ومتناظر کردن شروط مدنظر متعاقدين اشکالی مترتب نیست. در این باره فراقرداد قرض، روش نوینی در عدم امکان لغزش احتمالی از شروط قراردادی است. بطور مثال، در ماده ۶۴۸ ق.م تملیک مقدار معینی از مال ذکر شده است. و اطلاق مال به اموال منقول وغیر منقول، منفعت و حق نظر دارد. اما نمی‌توان منفعت، حق انتفاع ودیون ناشی از آنها را موضوع عقد قرض قرار داد. در مفهوم سنتی قرض تصور انعقاد با موضوعات ممنوعه وجود دارد. اما در فراقرداد امکان درج موضوعات ممنوعه وجود ندارد. چرا که با شناسائی اولیه بوسیله هوش مصنوعی امکان انعقاد سلب می‌شود. و طرفین سرگردان اثبات بطلان یا فسخ نخواهند بود. در خصوص ماده ۶۵۲ قانون مدنی، حاکم مطابق اوضاع واحوال مقترض، حکم امهال یا اقساط صادر می‌کند.

که ظهور در انعقاد قرض سنتی دارد. در حالیکه در فراقرداد طرفین می‌توانند بدون نیاز به ارجاع اختلاف به محضر دادگاه با استفاده از شروط تناظری ترتیبی اتخاذ نمایند تا در صورت عدم پرداخت و رد یکجای موضوع قرض ماهیانه مبالغی از حساب مقترض به حساب مقرض واریز شود. این بهره‌مندی از هوشمندی مصنوعی دخالت دستگاه قضائی و ارجاع پرونده‌ها را کاهش می‌دهد.

گرویندی و فراقرداد

طبق ماده ۶۵۴ قانون مدنی قمار و گرویندی باطل است. و دعاوی راجع به آن مسموع نیست. عدم استماع تمامی دعاوی با تعهداتی نامشروع از این حکم ناشی می‌شود. اگر مالی بدین شیوه پرداخت شده باشد. قابل استرداد است. هرگاه بازنده‌ای برای تادیبه مبلغ باخته، چک یا براتی صادر کند. پس از اثبات جهت نامشروع دادگاه حکم بطلان صادر می‌کند. اما با گردش تجاری ورقه، صادرکننده تکلیف به پرداخت دارد. زیرا وصف تجریدی چک، سفته و برات مانع طرح ایراد قمار در برابر بازنده با حسن نیت و ناآگاه از معاملات پایه می‌باشد. اگر مدیر قمارخانه مقدار پول به شخص بدهد تا بتواند به بازی قمار ادامه دهد. عقد قرض به دلیل نامشروع بودن جهت باطل است. گرویندی مختص به شرکت‌کنندگان در مسابقه است. و بعضی آن را جعاله و جایز دانسته‌اند. بطلان قمار و گرویندی ناشی از مبانی حقوق و عرف جامعه اسلامی و بطلان آن در حقوق کامن لامتنی بر «استفاده بدون جهت قابل» است. مطابق ماده ۶۵۵ ق.م. گرویندی در دوانیدن حیوانات سواری، تیراندازی و شمشیر بازی باطل نیست. شرایط این عقد را می‌توان مطابق ماده ۱۰ قانون مدنی لحاظ کرد. از آنجائیکه آثار مرتب بر عقود و قراردادهای توسط قانون و اراده اشخاص مشخص می‌شود. سیطره دولتها مبتنی بر مصلحت می‌تواند چنین عقود را باطل بشمارد. اما طرفین در فراقرداد ادملی و فراملی ناشناس‌اند. و تنها اطلاع از موضوع عقد دارند. و تبدلات عوضین در ستراینترنت و بلاک‌چین با مدیریت هوش مصنوعی صورت می‌گیرد. و در پرداخت ثمن از رمز ارزهای غیر قابل رهگیری استفاده می‌شود. بنابراین، بطلان اینگونه عقود به مفهوم اخص کلمه در فراقرداد سرایت ندارد. زیرا طبق قانون بعضی از کشورها باطل نیست. خصوصاً در حوزه فراملی رصد چنین قراردادهایی توسط دولت‌ها مشکل است. و از نرم افزار «وی پی ان» برای انعقاد گرویندی فراقردادی استفاده شده و ردیابی ثمن رمز ارزی غیرممکن می‌شود. در نتیجه، طرفین آثار و نتایج آن را به عهده گرفته و اجرا می‌نمایند. با این اوصاف اختصاص لحن ماده ۶۵۵ ق.م. تنها ناظر به شرکت‌کنندگان در مسابقه نیست. و شامل تماشاچیان و قماربازان نیز می‌شود.

وکالت و فراقرداد

ماده ۶۵۶ قانون مدنی وکالت را اینگونه تعریف کرده است. «وکالت عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین طرف دیگر را برای انجام امری نایب خود می‌نماید.» طبق ماده ۶۵۸ همین قانون هر لفظ و فعل دال بر وکالت، صحیح است. بنابراین، چنانچه مطابق مقررات فراقرداد حکم قانون الزام به تنظیم قرارداد باشد. و زیرساخت استفاده از فناوری الکترونیکی مهیا باشد. به نظر می‌رسد. عمل دالالت بر وکالت، فعل فیزیکی انعقاد فراقرداد به حساب می‌آید. و انعقاد وکالتی لفظی و شفاهی در حیطه

قانون لاحق نبوده و مضمول مقررات سابق می‌گردد. بنابراین، اجباریت فناوری، انعقاد شفاهی و لفظی وکالت فراقاردادی راغی پذیرد. در نتیجه، مطابق ماده ۶۵۸ مذکور وکالت فراقاردادی شفاهی و لفظی قابل انعقاد نیست.

احکام ایجاب و قبول در وکالت سنتی به وکالت فراقاردادی تسری می‌یابد. مثلاً، توالی ایجاب و قبول شرط انعقاد وکالت سنتی نیست. و احراز ارتباط معنوی بین آنها کافی است. و به وکالت فراقاردادی سرایت پیدا می‌کند. وکالت سنتی با قبول وکیل محقق می‌شود. و آگاهی موکل از قبول او ضرورتی ندارد. همین عدم اطلاع از قبولی و رابطه‌ی معنوی ایجاب و قبول اهمیت زیادی در وکالت فراقاردادی پیدامی‌کند. بطوریکه هرگاه موکل با وکیل وکالت فراقاردادی منعقد نماید. و قبول وکیل بعداً اعلام و به اطلاع موکل برسد. اشکالی در انعقاد وکالت فراقاردادی پیش نمی‌آورد. و همین دو جزء می‌تواند. از ویژگی آن محسوب شود. زیرا جهت سنجش موضوع و توانائی انجام امر وکالت فرصت کافی در اختیار وکیل می‌گذارد. بقیه شروط و احکام و آثار وکالت سنتی که با وکالت فراقاردادی تنافی نداشته باشد. قابل پیروی است.

ضمان عقدی و فراقارداد

طبق ماده ۶۸۴ قانون مدنی عقد ضمان یعنی «شخصی مالی را که بر ذمه دیگری است به عهده بگیرد.» بنابراین، از اموری می‌توان ضمانت کرد که قابل انتقال به ذمه ضامن باشد. لذا، حضانت، تمکین، سکونت مشترک، قابل ضمانت نیست. متعلق ضمان، عین، منفعت یا انجام کار است. به شرطیکه مباشرت مدیون مورد نظر نباشد. تمامی قواعد، احکام و آثار ضمان عقدی سنتی را می‌توان در قالب ضمان عقدی فراقاردادی تبیین و منعقد کرد. اما از آنجائیکه ضمان عقدی به واسطه وجود دین، تبعی است. چنانچه منشاء دین فراقاردادی باشد. به دلیل استعمال از مراجع ذیصلاح بصورت برخط، در صورت فقدان یا ظن تعلق مال به مخاطب، هوش مصنوعی بکار گرفته شده در سامانه اجازه انعقاد ضمان فراقاردادی را نمی‌دهد. مثلاً، شخص فاقد ملائت که قادر به دریافت تسهیلات نیست. و امکان انعقاد فراقارداد را ندارد. مگر شخصی معتبر و متمول ضمانت فراقاردادی او را به عهده بگیرد. تا در صورت تعذر و امتناع مضمون‌عنه (مدیون اصلی) از پرداخت، از حساب ضامن بطور خودکار برداشت شود. زیرا امروزه مبادلات، تضمینات و استعلامات از طریق هوش مصنوعی غیر پیشرفته در سطح نازلتر از فراقارداد، انجام می‌شود. و تا حدودی به این عرصه نظم بخشیده است. در نتیجه، مفاهیم ضمان، ضمان درک، ضمان عهده یا ضمان معاوضی که نوعی ترند حقوقی برای تثبیت سلامت و صحت معاملات در عقود سنتی است؛ کارآئی چندانی نخواهد داشت. و با وجود فناوری پیشرفته و تسلط هوش مصنوعی به اطلاعات مالی و غیر مالی متعاملین در عرصه انعقاد فراقارداد، این مفاهیم در حد تئوری و تئلسف حقوقی باقی می‌ماند. و ماهیت عملی خود را از دست می‌دهد.

حواله و فراقارداد

طبق مضمون ماده ۷۲۴ قانون مدنی شخص مدیون، طلبکار را به شخص ثالث حواله می‌دهد. در این تعبیر مدیون را محیل، طلبکار را محتل و شخص ثالث را محال علیه می‌گویند. اگرچه انتقال طلب در حواله و ضمان یکی است. اما از مقتضای ذات حواله نیست. انتقال طلب در عقد حواله یک نوع قاعده تکمیلی

است. و محیل و محتال می‌توانند شرط‌کننده محتال از ابتداء به محیل و در صورت تعذربه محال‌علیه مراجعه نماید. از اینکه صدور حواله اماره بر اشتغال ذمه محیل به محتال است. یا اینکه برائت ذمه او محسوب می‌شود. در رویه قضائی اختلاف نظر وجود دارد؛ مثلاً، حکم شماره ۱۰۴۵-۱۳۲۵/۰۶/۲۵-۱۳۲۵ شعبه اول دیوان عالی کشور اصل را مدیون بودن محیل می‌داند. و از حکم دیگری به شماره ۴۵-۱۳۳۰/۱۰/۲۲-۱۳۳۰ شعبه ۴ دیوان عالی اصل بر برائت ذمه محیل می‌داند. اما به نظر نگارنده باید دید صدور حواله اماره اشتغال ذمه محیل به محتال محسوب می‌شود. یا بین مدیونیت و برائت تردید ایجاد می‌کند. بسته به اینکه کدامیک مد نظر دادرس قرار گیرد نتیجه متفاوت است. چراکه اگر صدور حواله اماره تلقی شود. قطعاً دلیل مدیونیت محسوب می‌گردد. زیرا خاستگاه اماره ظن یا ظن معتبر است. اما اگر صدور حواله نشانه برائت محیل فرض شود. خاستگاه اصل برائت شک است. و چون شدت دلالت امور متفاوت است. نتیجتاً مرتبه اماره برای اصابه به واقع نزدیکتر از شک است. زیرا اماره ۷۵ درصد به واقع نزدیک است. و شک ۵۰ درصد؛ پس، رجحان اماره بر اصل قویاً آشکار است. بنابراین صدور حواله را می‌توان دلیل مدیونیت محیل تلقی کرد نه برائت او؛ دلیل دیگر اینکه در حواله انتقال دین از مقتضای ذات حواله محسوب نمی‌شود. اما مطابق ماده ۷۳۰ قانون مدنی صدور و تحقق حواله را برائت ذمه محیل و انتقال دین را اثر حواله می‌داند. در حواله برای عدول از انتقال دین امکان ضم ذمه محیل به محال‌علیه وجود دارد. زیرا یک حکم تکمیلی است. و تراضی خلاف، به حکم قانون فاقد اشکال است. حواله بسان ضمان تبعی است. چنانچه حواله فراقاردادی منعقد شود. دو حالت قابل تصور است: الف- ممکن است در قرارداد اصلی، ضم ذمه محیل و محال‌علیه شرط شود. و عقد حواله بعنوان شرط ضمن عقد آورده شود. در این حالت هوش مصنوعی بعنوان متولی انعقاد فراقارداد اصلی و تبعی طوری برنامه ریزی شود تا چنانچه در مدت معین محال‌علیه ذمه خود را بری نکند ذمه محیل مشغول باشد. اما در فراقارداد، هرگاه محل حساب محال‌علیه کافی نباشد. هوش مصنوعی با خوانش قید ضمن عقد، از حساب محیل برداشت. و به حساب محتال واریز نماید. ب- ممکن است عقد اصلی فراقاردادی باشد. و ضامن یا محال‌علیه برای جلب اعتماد محتال و با توصیه محیل، فراقارداد دادی با او منعقد سازد. و سوابق دو قرارداد با هم لینک شده و در صورت امتناع مدیون اصلی، هوش مصنوعی با استنتاج به سراغ فراقارداد جداگانه تبعی برود. و حساب محیل را مطابق شرط ضم ذمه به میزان وجه حواله به حساب محتال واریز نماید. در موارد فوق چنانچه عقداً اصلی طوری منعقد شود که حساب خریدار را تحویل و تسلیم مبیع به نفع فروشنده به میزان ثمن توقیف شود. استفاده از عقد حواله چندان محمل توجه نخواهد بود.

کفالت و فراقارداد

تعریف کفالت در ماده ۷۳۴ قانون مدنی؛ «عقدی است که یکی از طرفین در مقابل طرف دیگر تعهد می‌کند تا شخص مورد نظراو را در روز و ساعت معین احضار نماید. متعهد را کفیل، شخص ثالث را مکفول و طرف دیگر را مکفول له می‌گویند.» عمده تفاوت کفالت با ضمانت این است. در ضمانت، متعهد مال مدیون را ضمانت می‌کند. در حالی که کفیل، خود مدیون را برای معرفی کفالت می‌کند. در حقوق کنونی کفالت

دربار مقام های تعقیب کیفری داده می شود. زیرا مکفوله طلبکار مدنی نیست. اگر کفالت در حیطه فراقرداد انعقاد گردد. قاضی محکمه پس از تفهیم اتهام و صدور قرار کفالت در همان جلسه از طریق فناوری هوش مصنوعی از وضعیت و توانائی شخص کفیل بصورت برخط اطلاع حاصل نموده و ملائت او را احراز می کند. با حضور کفیل در مقردادگاه یا از طریق ویدئو کنفرانس^۱ می تواند به راحتی کفالت فراقردادی را اومنعقد نماید. و با اشراف لازم بر اوضاع و احوال متهم و کفیل، یقین به حضور متهم حاصل کند. از سوی دیگر، قاضی می تواند میزان وجه الکفاله را پس از تعیین و قبول کفیل بلافاصله توقیف و مسدود نماید. تا در صورت تخلف، از حساب کفیل خارج و به حساب بیت المال واریز گردد. زیرا تعهد کفیل به معرفی مکفول یک نوع تعهد به نتیجه محسوب می شود.^۲ و تنها قوه قاهره عذر موجه محسوب می گردد.

صلح و فراقرداد

ماده ۷۵۲ قانون مدنی از صلح به منظور رفع تنازع موجود و تنازع احتمالی صحبت کرده است. اگر چه قرارداد ارفاقی در قانون تجارت احکام و آثار مستقلی دارد اما ماهیتاً نوعی صلح است. و برای رفع تنازع فعلی بسته می شود. تصور صلح فراقردادی بعنوان وضعیتی پیشرفته از صلح سنتی دور از ذهن نیست. زیرا در صلح فراقردادی بدلیل تناظری بودن مفاد و شروط به تضمینات نیازی نیست. و قطعیت ذاتی آن برائت از ارائه تضمینات اضافی را منجر می شود. بنابراین، صلح فراقردادی در مقام رفع تنازع فعلی یا رفع تنازع احتمالی به دلیل شدت الزامیت بهره بهتری در پایداری بندی به تعهدات اصلاحی (صلحی) طرفین ارائه می دهد. امکان صلح اکراهی بسیار نادر و ناچیز است. و به دلیل وجود سامانه هوشمند انعقاد فراقرداد مبتنی بر فناوری بلاک چین و هوش مصنوعی و استعمال خودکار از هویت و مشخصات طرفین و همچنین تناظر در عملیات اجرای مفاد قرارداد حدوث تدریس امکان ندارد. و در صورت تبلور ذهنی. امکان ظهور پیدا نخواهد کرد.

رهن و فراقرداد

طبق ماده ۷۷۶ ق.م. در عقد رهن سنتی مدیون مالی را برای وثیقه به داین می دهد. تا بدینوسیله اطمینان داین را جلب نماید. رهن ماهیتاً یک نوع تضمین است. تا دین اصلی از وثاقت بیشتری برخوردار شود. بنابراین، برای هر عقد اصلی می توان عقد رهن منعقد نمود. و اگر چه نشانه حاکمیت اراده است. اما بی اعتمادی از وفای به عهد را دارد. و طرفین علیرغم میل باطنی دو عقد منعقد می کنند. اما اگر عقد اصلی بصورت فراقردادی تنظیم شود. ماهیتاً ضرورت ترهین یا وثیقه را برمی دارد. زیرا ۱. استفاده از کدهای ریاضی در انعقاد مفاد فراقرداد و ۲. تعامل مشروط طرفین در قبال یکدیگر و ۳. تناظری بودن اجرای مفاد شروط له یا علیه هر کدام از متعاملین، ۴. انعقاد دقیق و بدون خدشه، اعتبار عقد اصلی را بدون عقود تبعی افزایش می دهد. بنابراین، با فراقرداد نیازی به عقد رهن تبعی نیست. زیرا امنیت قراردادی در حوزه تحقق، آثار و نتایج حاصله خود به خود تضمین می شود.

۱- پنلوپ لارنس، کاربرد اینترنت در حقوق، ترجمه، سید قاسم زمانی و مهناز بهراملو، انتشارات میزان، تهران، سال ۱۳۸۴، ص ۲۱۶

۲- کاتوزیان، ناصر، قانون مدنی در نظم کنونی، پیشین، ص ۴۶۶

مطابق ماده ۷۹۵ ق.م هبه یعنی تملیک مالی به صورت مجانی به شخص معین، به نظرمی رسد. انعقاد هبه سنتی بوسیله هبه فراقراردادی متفاوت باشد. واحکام و آثار مترتب منجر به قلب ماهیت آن نمی شود. در واقع اجزاء و شرایط انعقاد هبه سنتی به هبه فراقراردادی منتقل می شود. این انتقال تنها به ماهیت صوری انعقاد معطوف می شود. زیرا تغییرات ناظر به شکل انعقاد و آثار قطعی آن است. ولطمه ی ماهوی وارد نمی کند. اما ممکن است هوش مصنوعی استدلالی با درک مفهوم «مجانای بودن»، اجازه اجرای شرط عوض غیرمتوازن را ندهد. و مفهوم قطعی «مجانای» را در معنای تام خود به نمایش بگذارد. و اینگونه از انعقاد هبه خودداری نماید. بطوریکه تحت یک قرارداد جدید شرط عوض را اجرا کرد. اگر شرط عوض در هبه با هبه متوازن باشد. امکان تحقق هبه فراقراردادی با شرط عوض متوازن وجود دارد. زیرا سامانه مدیریت سازه فراقرارداد تعادل عوضین را شناسایی کرده و اجازه انعقاد هبه فراقراردادی را می دهد. اما اگر شرط عوض غیرمتوازن باشد سبب اعطال ارز دیجیتالی شده واز تشکیل عقد جلوگیری می کند. راه حل، ضرورت انعقاد هبه فراقراردادی با شرط عوض متوازن است. و یا سامانه هوشمند مدیریت فراقرارداد در سطح ملی مطابق حقوق کشورهای توسعه یافته تصمیم گیری نماید. و کشورهای واردکننده آن فناوری دست کم در حوزه قوانین فراملی تابع باشند. بومی سازی این فناوری اشکالی در اجرای قوانین مصوب داخلی ایجاد نمی کند. ولی در سطح فرا ملی الحاق کشورهای وارد کننده امری اجتناب ناپذیر است. اگرچه عبارات عقد سنتی و عقد فراقراردادی، دو عنوان برای یک موضوع اند. نسبت های اربعه منطقی همانند ۱. تساوی، ۲. تباین، ۳. عموم و خصوص مطلق و ۴. عموم خصوص من وجه، میان آنها برقرار است. بطور مثال، هبه می تواند نسبت تساوی برقرار نماید. یا اگر شرایط هبه سنتی در هبه فراقراردادی غیرممکن شود. نسبت تساوی به نسبت عموم و خصوص من وجه تبدیل شود. یا به دلیل استقبال آحاد جامعه حقوقی و حقیقی از فراقرارداد نسبت به عموم و خصوص مطلق تبدیل شود. اما تباین آن دو غیرممکن است. زیرا شامل اقسام تباین من جمله ۱. تضاد، ۲. تعارض، ۳. ملکه و ۴. عدم ملکه نمی شود. بنابراین، تصور تباین مفاهیم شکلی و ماهوی قرارداد سنتی با فراقرارداد سالبه به انتفاء است. از آنجائیکه مطابق ماده ۷۹۸ قانون مدنی هبه پس از ایجاب و قبول با قبض متحقق می گردد. تسلیم هبه به متهب و قبول و تأیید آن در فراقرارداد موجبات تحقق نهائی عقد خواهد شد. بنابراین، تنها مورد قابل بحث در فراقرارداد این است که واهب قبل از قبض رجوع نماید. و یا برای اثبات صحت رجوع و الزام به استرداد عین موهوبه، بعد از قبض به دادگاه مراجعه کند. اما قبل از قبض عملاً موهوبه ای به متهب تحویل نشده و مراجعت به دادگاه ضروری نیست.

شفعه و فراقرارداد

اخذ به شفعه مستنبط از ماده ۸۰۸ قانون مدنی یک نوع ایقاع است. و ملازمه با فعل دارد. بنابراین، شفیع بدون مزاحمت می تواند آن را انجام دهد. بدینسان اخذ به شفعه در واقع اعمال حق شفعه است. و شفیع با این عمل حقوقی یک جانبه ماهیت رجحان برحق شریک را نمایش می دهد. و سهم فروخته شده

1- www.wikifeghi.ir (last visited- 1402/06/21)

۲- به استثنای بندهای چهارگانه ماده ۸۰۳ قانون مدنی

شریک را به ثالث بدون توجه به رضایت آنها تملک می‌کند. بنابراین اخذ به شفعه ماهیتاً قرارداد محسوب نمی‌شود. تا شامل فراقرداد شود. اما از بیع سهم شریک در مال غیرمنقول بر مبنای انعقاد فراقرداد می‌توان سخن گفت. و انعقاد اخذ به شفعه در قالب فراقرداد با مبانی حقوقی مطابقت نداشته و به دلیل اینکه اخذ به شفعه به عملیات فیزیکی برای نمایش اراده ایقاعی احتیاج دارد. مفهومی متباین با فراقرداد است. در نتیجه، انطباق اخذ به شفعه نه تنها به قرارداد بلکه به طریق اولی به فراقرداد لزومی ندارد. نکته قابل اشاره اینکه پروتکل فراقرداد این امکان را برای شریک مهیا می‌کند تا به محض فروش سهم از طریق فراقرداد مراتب از طریق پیامک به اطلاع شریک دوم برسد. و از آن تاریخ اقدام فیزیکی اخذ به شفعه را انجام دهد.

وصیت و فراقرداد

طبق ماده ۸۲۵ قانون مدنی وصیت به دونوع تملیکی و عهدی تقسیم می‌شود. در بند ۱ و ۲ ماده ۸۲۶ ق.م در تعریف وصیت تملیکی و عهدی آمده است، «وصیت تملیکی عبارت است از اینکه کسی عین یا منفعت مال خود را برای بعد از فوتش به دیگری مجاناً تملیک کند.» در بند ۲ ماده مذکور وصیت عهدی عبارت است از: «شخصی یک یا چند نفر را برای بعد فوتش به منظور انجام امور یا تصرفات دیگری مأمور می‌نماید.» وصیت تملیکی نیاز به قبول دارد. و یک عقد تلقی می‌شود. بنابراین، امکان تبیین با فراقرداد را دارد. از سویی شرط عوض در وصیت آن را معوض نمی‌کند. چرا که اراده موجب در مقابل اراده قابل در خصوص موصی به، به وصیت شکل تملیکی می‌بخشد. و شرط عوض در مقابل تملیک قراردعی گیرد تا از حالت مجانی و ماهیت وصیت خارج شود. از سوی دیگر، در خصوص وصیت عهدی، اعطای اختیار به وصی نوعی ولایت بر ثلث اموال موصی یا ولایت بر امورات صغیر و رایگان است. هر چند اقدامات وصی بصورت عقد معوض در راستای اهداف موصی باشد.

در کتاب قانون مدنی در نظم حقوقی کنونی دکتر کاتوزیان بند ۲ زیر نویس ماده ۸۲۶ قانون مدنی آمده است. عمل حقوقی در صورتی وصیت است که انشاء برای بعد از فوت انشاء کننده باشد. این بند با ماده ۸۲۷ همخوانی ندارد. در ماده آمده است. تملیک به موجب وصیت محقق نمی‌شود، مگر با قبول موصی له پس از فوت موصی به نظر می‌رسد. تضادی در دو عبارت آشکار باشد. یعنی، در بند ۲ تعلیق انشاء وصیت را پذیرفته است. در حالیکه در ماده ۸۲۷ تعلیق منشاء را پذیرفته است. بنابراین، با عنایت به پذیرش عقد معلق در قانون مدنی و اینکه وصیت نیز یک عقد معلق است. به سیاق ماده ۸۲۷ بایستی تعلیق در منشاء را پذیرفت نه تعلیق در انشاء و گرنه وصیت باطل می‌شود. اساساً قبول در وصیت تملیکی نشانه نقص سبب (وصیت) است. و نباید از آن نتیجه گرفت که وصیت پیش از قبول واقع می‌شود. و تحقق اثر آن، تملیک منوط به قبول موصی له است. چون وصیت بعنوان سبب اگر کامل باشد نفوذ حقوقی خود را دارد. و باعث انتقال موصی به بعد از فوت می‌شود. و نیازی به قبول ندارد.^۱

سوال مهم، آیا امکان انعقاد وصیت فراقردادی وجود دارد؟ آیا ماهیت وجودی فراقرداد به انعقاد

ایقاع فراقراردادی توجه دارد؟ در پاسخ بایستی گفت: اگر وصیت در زمان حیات موصی برموصی له ارائه شود. و آنرا قبول نماید. یک عقد معلق با تعلیق منشاء ایجاد شده است. و پس از فوت موصی، دیگر نیازی به بیان قبول نیست. چون از طریق انعقاد وصیت فراقراردادی، عقد منعقد شده و انشاء آن تحقق یافته است. تنها تملیک و تسلیم موصی به است که متعلق تعلیق وصیت قرار می‌گیرد. بنابراین، فوت موصی بعنوان معلق علیه بایستی ویژگی‌های ثلاثه حصری ذیل یعنی، ۱. احتمالی بودن، ۲. خارجی بودن، ۳. در آینده بودن، راداشته باشد. البته کلمه احتمالی دارای ابهام است. زیرا میزان و تناسب احتمالی آن مشخص نیست. و معیاری ندارد. بناچار در قالب شک آورده می‌شود. یعنی احتمال فوت موصی باید نصف نصف باشد. در صورت گذر از شک بسامد احتمالی وارد مقوله راجح و مرجوح شده و وجود یا فقدان را از حالت تساوی خارج می‌نماید. آنگاه ویژگی احتمالی معلق علیه زایل می‌گردد. با این اوصاف، پذیرش قبول موصی له در زمان حیات موصی، به وصیت فراقراردادی صحه بیشتری می‌نهد. و چون تناظر در شکل‌دهی فراقرارداد اهمیت شایانی دارد. بیان قبول قابل قبل از فوت موصی خدشه‌ایی به بنیان وصیت وارد نمی‌آورد. در نتیجه، تنظیم و انعقاد وصیت فراقراردادی بصورت تملیکی و عهدی بامشکلی مواجه نمی‌شود. مطابق قوانین خصوصاً قانون امور حسبی (ماده ۲۷۶ ق. ا. ح) وصیت نامه‌های قابل پذیرش در دادگاهها به سه شکل است. ۱- خودنوشت ۲- رسمی ۳- سرّی، هر سندی که خارج از این قالب نوشته شود حتی اگر اصالت آن مورد تأیید باشد. بعنوان وصیت نامه پذیرفته نمی‌شود. تمیز این وصیت نامه‌های ثلاثه بر مبنای تشریفات تنظیم و اعتبار و قدرت اثباتی آنها است. طبق ماده ۲۷۸ قانون امور حسبی در تعریف وصیت خودنوشت، آمده است: تمام آن به خط موصی نوشته شده و دارای تاریخ روز و ماه و سال به دستخط موصی بوده و به امضاء او رسیده باشد. «سوال مطروحه این است. آیا وصیت خودنوشت فراقراردادی رسمی تلقی می‌گردد؟ چگونه اصالت مفاد آن از طریق کلمات وارده به کامپیوتر تأیید می‌شود؟ چگونه بایستی تشخیص داد که راه در وصیت نامه خودنوشت فراقراردادی صورت نگرفته است؟ در پاسخ به سوالات مذکور بایستی گفت: دولت‌ها مکلف‌اند تمهیدات سخت افزاری و زیرساخت‌های فراقراردادی را تأمین کنند. در نتیجه، گستره شمولی آن در سطح کشور و روابط بین‌الملل ایجاب می‌کند. قوانین مَدُون و همراستا در سطح جهانی تصویب شود. و نوشتن وصیت نامه خودنوشت فراقراردادی رسمی تلقی می‌گردد. و امکان انکار و تردید، جعل شکلی به دلیل یکنواخت سازی در صدور اسناد امکان نخواهد داشت. و در خصوص جعل مفاد می‌توان اکراره یا اجبار یا هک «آی پی» یا شناسه‌ها و کدهای رمزی را شناسائی و عدم اصالت آنها را برای دادگاه محل اثبات کرد. بنابراین، اگر وصیت نامه خودنوشت فراقراردادی تنظیم و توسط موصی له قبول گردد. و بصورت دیجیتالی امضاء و هویت موصی توسط سامانه تأیید شود. امکان تحقق نیز با واقعه فوت موصی حاصل می‌گردد. البته چنانچه این وصیت نامه فراقراردادی در حضور متصدیانی مثل دفاتر اسناد رسمی تنظیم گردد. بحث جعل مفادی نیز منتفی می‌شود.

۱- کاتوزیان، ناصی، شفعه، وصیت، ارث، انتشارات میزان، تهران، چاپ ششم، سال ۱۳۸۵، ص ۱۲۶

۲- IP مخفف و ازگان Internet Protocol و آدرسی است که برای شناسائی دستگاههای سخت‌افزاری در شبکه استفاده می‌شود. این آدرس به دستگاه ها اجازه می‌دهد به یکدیگر متصل شوند. و داده‌ها را در یک شبکه محلی یا از طریق اینترنت انتقال دهند. برگرفته از سایت parspaack.com مورخه ۱۴۰۲/۰۵/۲۷

درخصوص وصیت نامه رسمی به دلیل ثبت دردفاتر اسناد رسمی اراده موصی ازگزندحوادث مصون می‌ماند. و درمقام اجرا ضرورت رجوع به دادگاه برای تأیید اصالت آن مثل وصیت نامه خود نوشت سنتی وجود ندارد. از آنجائیکه ثبت این وصیت نامه دردفاتر رسمی درمقابل تنظیم و ثبت فراقراردادی، سنتی تلقی می‌شود. چه شخص موصی بنویسد. ویا دردفاتر اسنادرسمی تنظیم گردد. هر دو ماهیت رسمی دارند. دراین حالت ثبت اینگونه اعمال حقوقی بسان ثبت اسنادسنتی چندان لزومی پیدا نمی‌کند. و همزمان با نوشتن آن درفراقرارداد، رسمی نیزتلقی می‌شود. بنابراین، تقنین تنها راه شناسائی وکاربردی کردن این فناوری است.

درخصوص وصینامه سِرّی درقانون امورحسبی تعریفی نیامده است. اما ازجمع مواد ۲۷۹ و ۲۸۰ آن قانون می‌توان آن را چنین تعریف نمود: «وصیتی است که توسط موصی امضاء و لاک و مهر می‌شود. و دراداره ثبت محل دیگری که درآئین نامه وزارت دادگستری معین شده است. به امانت گذارده می‌شود.»^۱ این وصیت نامه در قالب سنتی فواید وصیت نامه خودنوشت و رسمی را دارد. و چون به اداره ثبت تحویل می‌شود. جزء کاغذی‌های خصوصی موصی باقی نمی‌ماند. ولی به دلیل تشریفات زیاد، کمتر استقبال می‌شود. نتایج برگرفته از این تحقیق به قرار ذیل است:

۱. در بیع شرط فراقراردادی شرط تناظری مانع تملیک نهائی مبیع می‌شود. این مانعیت در حقوق قراردادی اعتباری، و در حقوق فراقراردادی عینی است. در بیع شرط قراردادی مبیع به مشتری منتقل می‌شود. و تنها اختیار شرط حافظ حقوق بایع در تصرفات ناقله است. در حالیکه در بیع شرط فراقراردادی مبیع بدون تملیک، از ابتدای عقد تا پایان مدت اختیار، به تصرف مشتری داده می‌شود. بنابراین بیع شرط فراقراردادی به قصد قرض ورهن طرفین نزدیک‌تر و با نظر شیخ طوسی که مخالف انتقال مالکیت بود سازگارتر است.^۲ در معاوضه فراقراردادی مَن در قالب عین، منفعت یا حق قرار می‌گیرد. و ضرورتاً بصورت ارزدیجیتالی است. لاجرم به دلیل اجبار فنی ناشی از سازه فراقرارداد بایستی معاوضه به دو عقد بیع فراقراردادی تفکیک شود. در نتیجه امکان تشکیل معاوضه فراقراردادی وجود ندارد.^۳ با توجه به امکان تنظیم پرداخت مال الاجاره مطابق با تراضی بصورت خودکار، امکان اجاره فراقراردادی وجود دارد.^۴ از آنجائیکه در عقد مزاعره تلف سماوی و زمینی محصولات امری محتمل الصدور است. اساساً راجع به تقسیم کسری منافع تا حصول نتیجه کامل نمی‌توان سخن گفت. بنابراین، این امر یک نوع تعلیق غائی منشاء است. نتیجتاً، استفاده از فراقرارداد در عقد مزاعره و عقود مبتنی بر معاملات حاصله از آن مثل فروش محصولات زراعت بلا مانع است.^۵ در مسابقات ماهیت مَر، محصول را در تعلیق زمانی قرار می‌دهد. بنابراین، انعقاد مسابقات فراقراردادی با مانع شکلی و ماهوی رو به رو نیست.^۶ عقد مضاربه فراقراردادی قابلیت انعقاد دارد. و معادل ارزدیجیتالی سود، تعیین و به حساب مالک منتقل می‌شود.^۷ انعقاد جعاله خاص فراقراردادی به دلیل حضور عامل برای امضاء دیجیتالی (هویت شناسی) امکان دارد. اما انعقاد جعاله عام فراقراردادی به دلیل عدم تعیین عامل در زمان عقد امکان ندارد. امپس از عمل با معرفی خود به جاعل قابلیت انعقاد دارد.^۸ انعقاد ودیعه فراقراردادی مستقیماً به مستودع بستگی دارد. اگر امانت گیر شخص حقیقی باشد به دلیل عدم

دسترسى قاطبه افراد حقیقی به امکانات سازه فراقرداد و دویعه قراردادی کماکان مطلوب تر است. اما مستودع حقوقی دسترسى به امکانات مذکور را دارد. بنابراین، «دویعه فراقردادی» قابل انعقاد می باشد. ۹. عاریه فراقردادی با شرط عوض متوازن در سطح ملی و فراملی منعقد می شود. ۱۰. متعلقات قرض قراردادی می تواند از دسته اموال و حقوق ممنوعه (منفعت، حق انتفاع و دیون) باشد. زیرا عقد با علم طرفین به بطلان در صورت ادامه انجام تعهدات طبق «نظریه نسبت آثار قرارداد» اشکالی ندارد. (مرحله ثبوت) بحث بطلان وصحت در مقام تنازع جلوه می کند. (مرحله اثبات) و چنانچه تعهدات عقدی باطل به تنازع کشیده نشود. پس از انجام به اتمام می رسد. در حالیکه در قرض فراقردادی راهیابی موضوعات و حقوقات ممنوعه امکان ندارد. و از ابتدای عقد بوسیله هوش مصنوعی شناسائی می شود. ۱۱. در خصوص گرویندی و قمار در قالب فراقرداد فراملی چون بستر مزارعها و بلاک چین از سیطره دولتها خارج است. و قابل رهگیری نیست. بطلان گرویندی فراقردادی فراملی به مفهوم حقوقی آن آشکار نیست. بنابراین، گرویندی و قمار دست کم در حوزه فراملی منجر به بطلان نمی شود. ۱۲. ماده ۶۵۸ قانون مدنی وقوع فعل یا القاء لفظ متکی به قصد وکالت قراردادی را صحیح می داند. در حالیکه اجباریت فناوری دیجیتال اجازة پذیرش هر فعل و لفظی را جهت انعقاد وکالت فراقردادی نمی دهد. ۱۳. موضوع مال در ضمان قراردادی شامل عین، منفعت و انجام کار به شرط مباشرت مدیون است. مقدمه متقدم ضمان عقدی وجود یک رابطه دینی است. اگر دین، فراقردادی تنظیم شده باشد. به دلیل ویژگی تناظری شروط ارتباط عوضین پایان یافته است. و دینی برای ضمانت وجود ندارد. در نتیجه، ضمان عقدی فراقردادی بطور اخص و ضمان درک، ضمان عهده و ضمان معاوضی بطور اعم بی اثر است. ۱۴. حواله فراقردادی قابل انعقاد است. ۱۵. از مزایای کفالت فراقردادی، تشخیص ملاتت کفیل بوسیله قاضی محکمه از راه استعمال برخط با هوش مصنوعی است. و می تواند میزان وجه الکفاله را از حساب کفیل مسدود نماید. ۱۶. صلح فراقردادی در مقام رفع تنازع کنونی یا آتی الزامیت بیشتری برای طرفین اصلاحی دارد. و صلح اکراهی فراقردادی ندارد. حدوث تدلیس در فراقرداد امکان ندارد. و اگر عملیاتی شود در فراقرداد ظهور ندارد. ۱۷. اگر عقد پایه، فراقردادی باشد. نیازی به ترهین نیست. و عقد رهن دیگری منعقد نمی شود. بنابراین، رهن فراقردادی بستگی تام به انعقاد فراقردادی یا قراردادی عقد پایه دارد. اگر بصورت قراردادی باشد رهن فراقردادی منعقد می شود. در غیر این صورت نیازی به انعقاد رهن فراقردادی نیست. ۱۸. هبه فراقردادی امکان دارد. اما هوش مصنوعی استدلالی مفهوم مطلق مجانی بودن در هبه را قویاً به اجرا می گذارد. و از انعقاد هبه با شرط عوض غیر متوازن خودداری می کند. بنابراین، هبه فراقردادی امکان انعقاد دارد. اما هبه فراقردادی با شرط عوض غیر متوازن منعقد نمی شود. ولی در صورت توازن امکان انعقاد در سطح ملی و فراملی را دارد. ۱۹. چون در اخذ به شفعه عملیات فیزیکی برای نمایش اراده ایقاعی ضروری است. با فراقرداد نسبت تباین پیدامی کند. در نتیجه، امکان انعقاد اخذ به شفعه فراقردادی ماهیتاً وجود ندارد. ۲۰. وصیت فراقردادی تملیکی و عهدی محقق می شود. از نظر شکلی، وصیت نامه خود نوشت فراقردادی امکان دارد. زیرا به آن رسمیت می بخشد. انکار و تردید و جعل شکلی در آن راه ندارد. اگر جعل مفادی هم با احراز اجبار و اکراه در آن راه داشته باشد. امکان شناسائی اکراه و اجبارکننده وجود دارد. هر سه نوع وصیت نامه در قالب این فناوری جدید قابلیت تهیه، تنظیم و ثبت را دارند. رسمی شدن، قابل اطمینان، دوارز گزند انکار و تردید و جعل، امنیت، اصالت، عدم نیاز به اثبات اصالت در محضر دادگاه، جملگی از ویژگیهای امضائی فراقرداد است. ۲۱. اشاعه اختیاری ظرفیت انعقاد در قالب فراقرداد دارد. اما اشاعه قهری، قبل از انتقال به فراقرداد بوجود آمده است. شرکا برای

اثبات موضوع اشاعه می‌توانند امری ثبوتی را به امر اثباتی مبدل نمایند. بنابراین، اشاعه اختیاری فراقاردادی مطلقاً و اشاعه قهری فراقاردادی نسبتاً قابل پذیرش است. درخاتمہ و جمع بندی نتایج اظهار می‌گردد: عقود بیع، بیع شرط، اجاره، مزارعه، مساقات، مضاربه، جعاله خاص، ودیعه، عاریه، قرض، گرویندی و قمار در سطح فراملی، وکالت کتبی، حواله، کفالت، صلح، رهن، هبه، وصیت عهدی، وصیت تملیکی، شرکت اختیاری بصورت مطلق قابلیت انعقاد فراقاردادی را دارند. ولی عقود همچون معاوضه، جعاله عام و وکالت فعلی و شفاهی یا بطور کلی عقود شفاهی و اخذ به شفعه، گرویندی و قمار در سطح ملی، ضمان عقدی، رهن، هبه با شرط عوض، شرکت قهری بصورت نسبی بعنوان اعمال حق شفعه شریک، ناشی از بیع سهم شریک دیگر با ثالث، قابلیت تشکیل در قالب فراقارداد را ندارند. و با رفع موانع قابلیت پیدا می‌کنند.

Extended Abstract

Introduction

The study examines the feasibility of adapting traditional civil law contracts under the Iranian Civil Code (Chapter Three, Part Two) to the meta-contract framework , a legally and technologically advanced structure combining Computer, Internet, Blockchain, Argumentative AI, and Telecommunications (“CIBAT”). The goal is to evaluate whether traditional contracts can be replaced or enhanced by meta-contracts, driven by advancements in .AI, blockchain, and digital infrastructure

Meta-contracts differ from traditional smart contracts by leveraging argumentative AI , which mimics human reasoning, ensuring higher precision, automation, and enforcement. Unlike instructional AI in smart contracts, argumentative AI enables meta-contracts to comply with legal principles and fairness criteria. The study analyzes 21 specific contracts under Iranian civil law, categorizing them as compatible or incompatible with meta-contract .structures based on technical and legal requirements

The research employs an analytical-descriptive method , using qualitative data from library resources and comparative reasoning. It explores how meta-contracts could transform contract law, emphasizing the inevitability of their adoption due to technological progress. The study addresses critical questions: Can meta-contracts replace traditional contracts? What challenges arise? ?How must legal and technical frameworks evolve

Text

Definition and Characteristics of Meta-Contracts

:(Meta-contracts are defined by five core components (CIBAT

.Computer : Provides computational power for executing terms

.Internet : Enables global connectivity for real-time transactions

.Blockchain : Ensures transparency, immutability, and traceability

Argumentative AI : Mimics human reasoning to enforce fairness
.and legal compliance

Telecommunications : Facilitates secure, instant communication
.between parties

:Key advantages include

Automated dispute resolution : AI resolves conflicts without court
.intervention

Elimination of unbalanced terms : Contracts with unfair conditions
(.e.g., excessive interest) are blocked by AI

Cross-border applicability : Meta-contracts operate seamlessly
.across jurisdictions, though legal harmonization is required

Compatibility of Traditional Contracts with Meta-Contracts

The study evaluates 21 contracts under Iranian civil law, categoriz-
.ing them into compatible and incompatible with meta-contracts

Analysis

Compatible Contracts .1

(A. Sales (Conditional/Non-Conditional

Conditional Sales : AI blocks accounts until conditions (e.g., price
.repayment) are met, protecting sellers

Non-Conditional Sales : Ownership transfers and payments occur
.via blockchain, ensuring transparency

B. Leases

Payments are automated (hourly/daily/monthly) using digital currencies

.Dispute resolution occurs online, bypassing courts

C. Muzara'ah (Agricultural Partnership) and Musaqat (Fruit-Sharing)

Profit distribution is automated via blockchain, with AI calculating shares based on harvest outcomes

.Post-harvest sales are executed as meta-contracts

(D. Mudarabah (Investment Partnership)

.Profits are distributed digitally, tracked via AI

(E. Special Jaala (Reward Contracts)

Valid if agents are identified; digital signatures ensure compliance

F. Deposits, Loans, Mortgages, Gifts, Wills, and Voluntary Partnerships

Deposits/Loans : AI ensures balanced terms and automatic repayment

Gifts : Must comply with AI's "gratuitousness" criteria (no unbalanced conditions)

Wills : Digitally authenticated and notarized, eliminating court validation

Voluntary Partnerships : Formed via AI-managed agreements, even cross-border

G. Civil Partnerships

Meta-contracts eliminate the need for traditional guarantees, as

.their inherent security ensures compliance with partnership terms

Incompatible Contracts .2

(A. Exchange (Barter

Requires splitting into two sales due to cryptocurrency limitations, making it incompatible as a single meta-contract

(B. General Jaala (Reward Contracts without Identified Agents

.Unverifiable agents prevent digital execution

C. Oral Contracts

Lack formal digital signatures and verification, incompatible with meta-contract requirements

(D. Preemption (Right of First Refusal

Relies on physical actions (e.g., notifying partners of sales), which cannot be fully automated

(E. Gambling (Pawning

Legally invalid in Iran but technically possible transnationally via blockchain anonymity

(F. Forced Partnerships (e.g., Inheritance Shares

Must be converted to meta-contracts post-facto via documentation

Technical and Legal Challenges .3

: A. Infrastructure Requirements

Governments must invest in blockchain platforms, AI tools, and digital identity systems

Legal frameworks must recognize digital signatures, smart enforcement, and blockchain authenticity

: B. Legal Barriers

Unbalanced Terms : AI blocks unfair contracts (e.g., excessive interest in loans

Redundant Guarantees : Meta-contracts eliminate traditional mortgages/collateral due to inherent security

: C. Transnational vs. National Contexts

Gambling and pawning may bypass national laws via blockchain anonymity but remain legally invalid domestically

Cross-border meta-contracts require harmonized international standards

Case-Specific Analysis .4

A. Conditional Sale

AI freezes accounts until conditions are met. Challenges include potential seller losses if buyers default post-delivery; safeguards require AI oversight

B. Lease

.Automated payments via blockchain; disputes resolved online

(C. Jaala (Reward Contracts

.Special Jaala : Valid with identified agents

.General Jaala : Invalid due to unverifiable agents

D. Loan and Mortgage

Meta-contracts eliminate mortgages for base contracts due to em-

(AI blocks unbalanced terms (e.g., interest exceeding legal limits

E. Will

Digitally authenticated wills require legal reforms to recognize (digital formats (e.g., replacing handwritten signatures

F. Power of Attorney

Verbal or oral forms incompatible; meta-contracts require digital .signatures

Conclusion

Feasibility of Transition .1

Most contracts (e.g., sales, leases, partnerships) can transition to .meta-contracts, improving efficiency and reducing disputes

Exceptions (e.g., preemption, general Jaala) require legal/struc- .tural adjustments

Necessity for Adoption .2

Technical Infrastructure : Governments must prioritize block- .chain and AI development

Legal Reforms : Laws must recognize digital authenticity and up- (date procedural requirements (e.g., electronic wills

Recommendations .3

.Invest in Technology : Fund KABA infrastructure

Update Legal Frameworks : Align laws with meta-contract stan- (dards (e.g., digital signatures

Address Unbalanced Terms : Ensure contracts meet AI's fairness

.criteria

International Collaboration : Harmonize transnational meta-contract standards

Final Observations

Meta-contracts are inevitable due to technological advancements but require regulatory alignment. While they offer transformative benefits (e.g., reduced disputes, automated enforcement), challenges like legal inertia and infrastructure gaps must be addressed. The study underscores the urgency for governments to modernize legal systems to accommodate this shift, ensuring seamless integration of technology and law

- احمد متین، رویه قضائی از ۱۳۱۱ الی ۱۳۳۰، قسمت حقوقی، ص ۱۱۸
- دکتر رحیم محمدی ایلام و سید روشنا روحانی، اصول فقه داشگاهی، چاپ اول، انتشارات کتاب آوا، تهران، سال ۱۳۹۶، ص ۳۰
- امام خمینی، (۱۳۸۵) ترجمه تحریرالوسیله، چاپ اول، جلد اول، انتشارات موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، مساله ۵، ص ۷۰۷
- بشیری، اکبر، پورمحمد، اباست، رشیدی، محمد. (۱۴۰۲). «حقوق فراقرداد در فضای سایبری با رویکرد نمایندگی شخص مجازی»، چهارمین کنفرانس ملی پدافند سایبری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.
- شهیدی، مهدی. (۱۳۸۶). تشکیل قراردادهای و تعهدات، جلد اول. انتشارات مجد. ص ۳۹
- عاشور، احمد عیسی. (۱۳۸۶). فقه آسان در مذهب امام شافعی، مترجم: محمود ابراهیمی، چاپ ششم، تهران، انتشارات احسان، ص ۳۹۹
- کاتوزیان، ناصر. قانون مدنی در نظم حقوقی کنونی،
- کاتوزیان، ناصر. (۱۳۸۵). شفعه، وصیت، ارث، انتشارات میزان. چاپ ششم. ص ۱۲۶
- کاشانی، محمود. (۱۳۸۸). حقوق مدنی (قراردادهای ویژه). انتشارات میزان. ص ۴۵
- لارنس، پنلوپ، (۱۳۸۳). کاربرد اینترنت در حقوق، ترجمه، سید قاسم زمانی و مهناز بهراملو، انتشارات میزان،
- مجموعه قانون مدنی. (۱۳۸۴). ریاست جمهوری. معاونت حقوقی و امور مجلس. ص ۱۹۱
- مهدی، ناصر (۱۴۰۱). قراردادهای هوشمند (مطالعه تطبیقی حقوق ایران و آمریکا)، بازچاپ ۱۴۰۳، تهران انتشارات مجد